

DOI: 10.31866/2410-1176.44.2021.235433

УДК 7.012:747

**ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ
КОВОРКІНГ-ЦЕНТРУ**

Приходько Ксенія Олександрівна
Аспірантка,
ORCID: 0000-0002-7347-3226,
e-mail: prykhodko11@ukr.net,
Київський національний університет
культури і мистецтва,
вул. Євгена Коновальця, 36, Київ, Україна, 01133

Мета статті — виявити фактори впливу на розроблення дизайну інтер'єру коворкінг-центру в контексті конструктивних характеристик робочого простору. Методологія дослідження. Застосовано аналітичний метод та метод логіко-теоретичного аналізу з метою опрацювання й узагальнення наукової літератури; метод структурно-функціонального та системного аналізу (для виявлення особливостей робочого простору, факторів впливу та специфіки дизайну інтер'єру коворкінг-центру), метод теоретичного узагальнення. Наукова новизна. Досліджено характеристики робочого простору в контексті специфіки розроблення дизайну інтер'єру коворкінг-центру; проаналізовано зв'язок дизайну робочого простору коворкінг-центру з новаторським підходом до роботи та спілкування; виявлено, що рівень розвитку технологій і зміна формату праці здійснює безпосередній вплив на характер фізичного простору робочого місця, його функції, породжуючи новаторські типологічні форми; визначено особливості поєднання неформальних та креативних просторів з функціональними просторами в межах типового коворкінг-центру. Висновки. Унікальність фізичного простору коворкінг-центру вимагає від дизайнерів фокусування уваги на особливостях планування інтер'єру з метою створення продуманого, приємного та ефективного простору нового формату офісного середовища відкритого планування із вхідною платою, де робітники працюють відповідно до фундаментальних цінностей та етики спілкування, що посприяє стійкому творчому процесу й максимізації потенціалу. Виявлено, що важливими елементами в процесі розроблення дизайну інтер'єру коворкінг-центру є такі фактори робочого простору, як відкритість, територіальність, доступ до особистих кімнат, гнучкість, інклюзивність, доступність, відчуття психологічної підтримки користувачів з боку простору й ін. Констатовано, що продуманий дизайн інтер'єрів коворкінг-центрів створює середовище, яке надихає на ідеї та підвищує продуктивність.

Ключові слова: коворкінг-центр; коворкінг-простір; дизайн; фізичний простір; інтер'єр

Вступ

Постіндустріальні цінності зумовили трансформаційні процеси в українській офісній структурі, що протягом останніх років призвели до появи двох тенденцій: надання провідними компаніями переваги офісним приміщенням із гнучким плануванням та умовами для соціальних комунікацій та активного розвитку формату коворкінг, специфіка якого полягає в наданні фрілансерам, творчим та інтелектуальним організаціям малого бізнесу робочого простору в спільному офісному приміщенні.

В урбаністичному просторі початку третього десятиліття ХХІ ст. представлено багато коворкінг-центрів, успішність яких безпосередньо пов'язана з дизайном інтер'єру, що надає унікальної особливості, визначає індивідуальний стиль, відображає бренд та специфіку компанії.

Незважаючи на те, що доступність й атмосфера / інтер'єр фізичного простору позиціонуються як найважливіші характеристики під час вибору конкретного коворкінг-центру, теоретична база дизайну інтер'єру коворкінг-простору знаходиться на етапі формування, що й зумовлює актуальність дослідження.

Вплив фізичного середовища на робітників є беззаперечним, що підтверджується багатьма науковими дослідженнями. Покращення фізичного середовища розглядалося як один зі способів вплинути на задоволення потреб співробітників, бажання працювати й навіть стан здоров'я. Означені аспекти, що передусім стосуються традиційних робочих умов, детально описані в науковій літературі, проте в контексті специфіки фізичного середовища коворкінг-центру на сучасному етапі залишаються малодослідженими.

Аналіз останніх джерел і публікацій. Деякі особливості дизайну коворкінг-простору висвітлено в наукових публікаціях зарубіжних дослідників — Е. Лозо «Дизайн для коворкінг в Гонолулу» (2018), М. Вейс-Перре, ван де Куверінга, Дж. Аппель-Меуленбрук та Т. Арентза «Аналіз користувацьких переваг з характеристик коворкінгу» (2019), Ч. Янга, Ф. Ібрагім та З. Зубіра «Аналіз простору для соціальної взаємодії в просторі коворкінгу» (2020), Є. Кузнецової «Коворкінг як явище сучасного дизайну» (2016) та ін. Проблематика дизайну інтер'єру коворкінг-простору наразі лише починає досліджуватися вітчизняними науковцями. Серед інших назвемо наукові статті Ю. Радченко та О. Шмельової «Особливості формування дизайну інтер'єру коворкінг-центрів на базі ВНЗ» (2018); О. Шмельової, О. Сафранової, Т. Булгакової та М. Синицької «Особливості дизайну просторів сучасних коворкінгів залежно від їх функціонального призначення» (2019), О. Олешко та Ю. Петровської «Використання елементів фітодизайну при формуванні інтер'єрів центрів коворкінгу» (2018).

Наукова новизна статті полягає в дослідженні характеристики робочого простору в контексті специфіки розробки дизайну інтер'єру коворкінг-центру; аналізі зв'язку дизайну робочого простору коворкінг-центру з новаторським підходом до роботи та спілкування; виявленні впливу рівня розвитку технологій та зміни формату праці на характер фізичного простору робочого місця та його функції, що породжує новаторські типологічні форми; визначенні особливостей поєднання неформальних та креативних просторів із функціональними просторами в межах типового коворкінг-центру.

Мета статті

Мета статті полягає у виявленні факторів впливу на розроблення дизайну інтер'єру коворкінг-центру в контексті конструктивних характеристик робочого простору.

Методологія дослідження зумовлена метою статті і передбачає застосування аналітичного методу та методу логіко-теоретичного аналізу (для опрацювання й узагальнення наукової літератури); методи структурно-функціонального та системного аналізу (для виявлення особливостей робочого простору, факторів впливу та особливостей дизайну інтер'єру коворкінг-центру), а також методу теоретичного узагальнення.

Виклад матеріалу дослідження

Коворкінг-простір — це термін, що використовується для опису фізичних умов, у яких відбувається коворкінг, він описує і фізичну конфігурацію робочого простору, і філософію спільного використання. Уперше поняття «коворкінг» було використано Берні ДеКовеном у 1999 р. для опису стилю спільної та рівноправної, але автономної роботи, що стала можливою завдяки досягненням мобільних технологій (Sanborn, 2015, с. 1). У робочому просторі окремі особи та групи осіб, які керують окремими підприємствами, збираються разом, щоб спільно використовувати фізичний простір, а також корисні офісні ресурси. Це економічно ефективно для фрілансерів та малих підприємств, оскільки їм не потрібно сплачувати повну вартість оренди, меблювання, освітлення та обігріву робочого місця, при отриманні переваг професійного офісу. З філософського погляду коворкінг є невід'ємною частиною зростаючого руху, відомого як економіка спільного користування.

Коворкінг позиціюється як «тріумф спільного надбання» (DeGuzman & Tang, 2011, с. 7), де акцент робиться на побудові спільноти та співробітництві, а також на інших цінностях (відкритість, стійкість, доступність), що відрізняють його від стандартних офісів (DeGuzman & Tang, 2011, с. 37). Коворкінг-простори об'єднують найкращі частини офісного середовища — спільноту, співробітництво та доступ до необхідних інструментів — з перевагами роботи вдома або на себе — зручність, гнучкість, автономність.

На думку дослідників, популярність коворкінг зростає через низку запропонованих ним нематеріальних (наприклад, спільна діяльність, спілкування, обмін знаннями) та економічних переваг. К. Кенлайн наголошує, що простір і культура коворкінгу взаємопов'язані. Дослідниця розглядає простори як «екосистеми», що обмежені зовні простором та внутрішньо — людьми, які працюють в цьому просторі (Kenline, 2012, с. 4).

Окрім надання людям нового та цікавого способу роботи в сучасній все більш мобільній культурі, робочі простори також пропонують можливі переваги для спільнот, у яких вони існують. Збираючись разом у робочих просторах, люди збагачують власні соціальні мережі і в такий спосіб зміцнюють загальну мережу соціального капіталу в своєму співтоваристві.

Сучасні зарубіжні дослідники виділяють шість типів коворкінг-просторів відповідно до бізнес-моделі та рівня доступу користувачів, а саме:

- державні заклади (безкоштовні коворкінг-простори, наприклад, бібліотеки);
- треті місця (громадські місця, що вимагають покупки послуги, наприклад, кафе);
- центри співробітництва (тобто державні офіси, що сфокусовані на співробітництві між робітниками);
- готелі для спільної роботи (тобто спільні офісні приміщення з короткостроковим договором оренди та компактним пакетом послуг);
- інкубатори (спільні офісні приміщення, що фокусуються на підприємстві);
- спільні студії (спільні офіси, де організація або підприємець орендує офісний простір на основі гнучких договорів оренди) (Kojo & Nenonen, 2014, с. 344).

Незважаючи на наявність кількох типів коворкінг-просторів, їхні цінності однакові: співпраця, спільнота, доступність, стійкість та відкритість. Співпраця означає співпрацю з іншими колегами, окрім того у коворкінг-просторі через його робоче середовище між користувачами зазвичай виникають спонтанні взаємодії. Іноді хостинг-коворкінг призначені для створення гарної атмосфери і стимулювання взаємодії та співпраці між колегами. На основі аналізу фізичних характеристик багатокористувацьких офісів дослідниками виявлено, що найважливішими факторами, що впливають на задоволення користувачів, є такі: розміщення, зовнішній вигляд та розділення офісу, оформлення офісу, приміщення й послуги, ізольовані кімнати, офісний відпочинок, інформаційно-комунікаційні технології та обладнання, конфіденційність та офісний клімат (Fuзи, 2015, с. 465).

Типовий коворкінг-простір поєднує неформальні й творчі простори з елементами робочого простору (функціональні простори) (Orel, 2015, с. 135). Класичний фізичний дизайн коворкінг-простору — це відкритий поверх із спільними робочими просторами, де колеги можуть легко взаємодіяти між собою. Ця концепція офісу для багатьох користувачів пропонує, порівняно з традиційними офісами, більш неформальні простори / обладнання, такі як кавові куточки, кухня, кімнати для перемовин, цілодобовий доступ в Інтернет, принтер та копіювальне обладнання, лаунж-зона й інші неформальні простори.

З моменту своєї появи на початку 2000-х рр. коворкінг у всьому світі демонструє експоненціальний зріст; усе більше людей погоджуються, що їм підходить такий стиль роботи. Це зумовлює важливість розуміння та осмислення особливостей проектування і створення ефективного робочого простору.

Сприйняття простору пов'язано з тим, наскільки добре цей простір задовольняє потреби користувачів. Ключові конструктивні характеристики фізичних умов та фактори робочого середовища, що можуть підтримувати або заважати діям користувачів зазвичай включають:

- відкритість: відсоток від загальної площі підлоги, що візуально відкритий, без формальних стін та з невеликою кількістю бар'єрів;
- різноманітність набудов: окремі фізичні простори, які можуть обирати користувачі;
- гнучкість: ступінь легкості, з якою користувачі можуть змінювати свій робочий простір, переміщуючи та / або регулюючи меблі, додаючи або прибираючи бар'єри (наприклад, при низькому ступені гнучкості більшу частину меблів переміщувати не можна, окрім стільців та дрібних предметів; при середньому можна легко переміщувати в просторі половину меблів; при високому — більша частина меблів має колеса та/або легка і мобільна);
- територіальність: якщо користувач може увійти в простір і сісти за будь-який стіл, не відчуваючи, що він займає «чийсь» стілець, або якщо користувач не відчуває розчарування, якщо звичне для нього місце роботи зайнято іншим користувачем, простір вважається нетериторіальним, і навпаки. Користувачі можуть відчувати територіальні відчуття до локацій, навіть якщо сам простір не є територіальним;
- доступ до особистих кімнат: якщо користувачі мають можливість використовувати окрему кімнату з дверима, час від часу, або зарезервувавши її на себе, вважається, що цей простір має доступ до приватних кімнат.

З метою кращого проектування простору, необхідно розуміти використання різних типів спілкування в коворкінгах — відкритість кожної зони повинна ґрунтуватися на типах та рівнях взаємодії з користувачем. Попередні дослідження показали, що зазвичай користувачі надають перевагу робочому простору з поєднанням відкритих і закритих просторів для різних видів діяльності, оскільки деякі робочі середовища із занадто відкритим плануванням можуть створювати проблеми із шумом, конфіденційністю та концентрацією уваги (Weijs-Perrée et al., 2019, с. 536).

Важливим елементом у процесі планування дизайну інтер'єру коворкінг-центру є доступність. Співвідношення людей на квадратний метр має відношення до стратегій пожежогасіння та маршрутів евакуації, розрахованих на цю кількість. Це передбачає розрахунок відповідної ширини коридорів, включно з додатковими сходами або зміни способу евакуації з будинку, з метою більш ефективного розподілу простору та збільшення кількості користувачів. У контексті інклюзивності, що передбачає надання можливостей вільного доступу та пересування в коворкінг-просторі кожної людини, незалежно від наявних фізичних, соціальних, мовних, емоційних та інших особливостей, усі приміщення мають бути розроблені з урахуванням додаткових режимів доступу для інвалідів.

Успішність коворкінг-просторів безпосередньо пов'язана з їхнім дизайном, який надає унікальної особливості, визначає індивідуальний стиль, відображає бренд та специфіку компанії. Наприклад, завдяки використанню дизайнером палітри матеріалів або унікального архітектурного елементу, які стали частиною його фірмового стилю.

Важливим аспектом дизайну коворкінг-простору є забезпечення відчуття підтримки користувачів з боку простору. У процесі проектування й розроблення дизайну інтер'єру з урахуванням розмаїття завдань робочий простір може пропонувати користувачам різноманітні типи налаштувань, що знадобляться протягом робочого дня або тижня. Забезпечуючи відповідну комбінацію просторів, включно з основною відкритою робочою зоною, кількома формальними та неформальними окремими кімнатами, зоною для споживання їжі, відпочинку та ін., робочі простори можуть підтримувати більшу частину завдань користувачів, що призводить до їх задоволення.

Особливу увагу в дизайні інтер'єру коворкінг-центрів відіграють твори мистецтва, зокрема картини. На думку А. Харт'ес-Госселінк, спостереження за глухими стінами може викликати дискомфорт і стрес у робітників, особливо в нетериторіальних умовах (Brunia & Hartjes-Gosselink, 2009, с. 176). Відповідно використання творів мистецтва в оздобленні інтер'єру коворкінг-центру сприяє частковому зняттю напруги, що пов'язана з відсутністю візуальної стимуляції. Окрім того, мистецтво може забезпечити «душевне полегшення та відновлення» (Kaplan et al., 1993, с. 727).

Однією з важливих фізичних особливостей коворкінг-просторів є поєднання великих фасадних вікон та значної кількості кімнатних рослин. На думку дослідників, рослини, як і мистецтво, здійснюють відновлюючий психічний вплив на людину (Berman et al., 2008, с. 1210).

Дослідники наголошують, що коворкінг-простори орієнтовані на досить обмежену категорію робітників, оскільки сам формат коворкінгу підходить для фрілансарів та бізнес-команд, які складаються не більше ніж із чотирьох осіб (більша кількість осіб у команді збільшує орендну плату, що економічно не вигідно), до того ж нейтральний простір не дає можливості відобразити індивідуальний стиль компанії (Колгашкина, 2015, с. 12). Водночас із кожним роком у світовій та вітчизняній практиці цей формат стає все більш затребуваним (наразі в світі нараховується понад 20 000 коворкінг-просторів; за прогнозами, до 2024 р. їхня кількість сягатиме 40 000) (Di Rasio, 2020), а потенційними користувачами коворкінг-центрів є віддалені співробітники компаній, оператори малого бізнесу, представники творчого малого бізнесу, кількість яких до 2022 р., за прогнозами спеціалістів, збільшиться до 5,5 мільйонів.

Експоненціальне зростання користувачів коворкінг-центрів впливає на зміну зовнішнього вигляду їхнього середовищного простору. Нові приміщення, як правило, набагато більші за старі, оператори знаходять нові способи обслуговувати більшу кількість користувачів, відповідних змін зазнає інтер'єр, дизайн якого натхненний внутрішнім оформленням приміщень, що надзвичайно відмінні від традиційних офісів — розкішних готелів, модних барів та ексклюзивних клубів.

Висновки

Унікальність фізичного простору коворкінг-центру вимагає від дизайнерів фокусування уваги на особливостях планування інтер'єру з метою створення продуманого, приємного та ефективного простору нового формату офісного середовища відкритого планування із вхідною платою, де робітники працюють і спілкуються відповідно до фундаментальних цінностей, що посприяє стійкому творчому процесу та максимізації потенціалу.

Виявлено, що важливими елементами в процесі розроблення дизайну інтер'єру коворкінг-центру є такі фактори робочого простору, як відкритість, територіальність, доступ до особистих кімнат, гнучкість, інклюзивність, доступність, відчуття психологічної підтримки користувачів із боку простору й ін. Констатовано, що продуманий дизайн інтер'єрів коворкінг-центрів створює середовище, що надихає на ідеї та підвищує продуктивність.

Список використаних джерел

- Колгашкина, В. А. (2015). *Общественно-жилые комплексы с интегрированной деловой составляющей* [Автореферат диссертации кандидата архитектуры]. Московский архитектурный институт (Государственная академия), Москва.
- Berman, M. G., Jonides, J., & Kaplan, S. (2008). The Cognitive Benefits of Interacting with Nature. *Psychological Science, 19*(12), 1207-1212. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2008.02225.x>.
- Brunia, S., & Hartjes-Gosselink, A. (2009). Personalization in Non-territorial Offices: a Study of Human Need. *Journal of Corporate Real Estate, 11*(3), 169-182. <https://doi.org/10.1108/14630010910985922>.
- DeGuzman, G. V., & Tang, A. I. (2011). *Working in the UnOffice: A Guide to Coworking for Indie Workers, Small Businesses, and Nonprofits*. Night Owls Press LLC.
- Di Risio, A. (2020, March 7). *Global Coworking Growth Study 2020*. Coworking Resources. <https://www.coworkingresources.org/blog/key-figures-coworking-growth>.
- Fuzi, A. (2015). Co-working Spaces for Promoting Entrepreneurship in Sparse Regions: the Case of South Wales. *Regional Studies, Regional Science, 2*(1), 462-469. <https://doi.org/10.1080/21681376.2015.1072053>.
- Kaplan, S., Bardwell, L. V., & Slakter, D. B. (1993). The Museum as a Restorative Environment. *Environment and Behavior, 25*(6), 725-742. <https://doi.org/10.1177/0013916593256004>.
- Kenline, C. (2012.). *Defining a Culture: The Paradigm Shift Toward a Collaborative Economy*. Indiana University Purdue University.
- Kojo, I., & Nenonen, S. (2014). User Experience in an Academic Coworking Space: The Case of Aalto University's Design Factory. In P. A. Jensen (Ed.), *Using Facilities in an Open World Creating Value for all Stakeholders*, Proceedings of CIB Facilities Management Conference, Copenhagen (pp. 341-353). Technical University of Denmark.
- Orel, M. (2015). Working in Co-working Spaces: The Social and Economic Engagement of European Youth. In *Perspectives on Youth, Vol. 2: Connections and Disconnection* (pp. 133-139). Council of Europe.
- Sanborn, B. E. (2015). *Building Community through Coworking: a Case Study of Spatial Factors Affecting Member Satisfaction with Coworkspaces and Collaborative Activity* [Master's Thesis]. Cornell University, Ithaca, NY.
- Sundsted, T., Jones, D., & Bacigalupo, T. (2009). *I'm Outta Here: How Coworking is Making the Office Obsolete*. NotanMBA Press.
- Weijs-Perrée, M. W., Koevering, J. van de, Appel-Meulenbroek, R. A., & Arentze, T. (2019). Analysing User Preferences for Co-working Space Characteristics. *Building Research & Information, 47*(5), 534-548. <https://doi.org/10.1080/09613218.2018.1463750>.

References

- Berman, M. G., Jonides, J., & Kaplan, S. (2008). The Cognitive Benefits of Interacting with Nature. *Psychological Science, 19*(12), 1207-1212. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2008.02225.x>.
- Brunia, S., & Hartjes-Gosselink, A. (2009). Personalization in Non-territorial Offices: a Study of Human Need. *Journal of Corporate Real Estate, 11*(3), 169-182. <https://doi.org/10.1108/14630010910985922>.
- DeGuzman, G. V., & Tang, A. I. (2011). *Working in the UnOffice: A Guide to Coworking for Indie Workers, Small Businesses, and Nonprofits*. Night Owls Press LLC.
- Di Risio, A. (2020, March 7). *Global Coworking Growth Study 2020*. Coworking Resources. <https://www.coworkingresources.org/blog/key-figures-coworking-growth>.
- Fuzi, A. (2015). Co-working Spaces for Promoting Entrepreneurship in Sparse Regions: the Case of South Wales. *Regional Studies, Regional Science, 2*(1), 462-469. <https://doi.org/10.1080/21681376.2015.1072053>.
- Kaplan, S., Bardwell, L. V., & Slakter, D. B. (1993). The Museum as a Restorative Environment. *Environment and Behavior, 25*(6), 725-742. <https://doi.org/10.1177/0013916593256004>.
- Kenline, C. (2012.). *Defining a Culture: The Paradigm Shift Toward a Collaborative Economy*. Indiana University Purdue University.
- Kojo, I., & Nenonen, S. (2014). User Experience in an Academic Coworking Space: The Case of Aalto University's Design Factory. In P. A. Jensen (Ed.), *Using Facilities in an Open World Creating Value for all Stakeholders*, Proceedings of CIB Facilities Management Conference, Copenhagen (pp. 341-353). Technical University of Denmark.
- Kolgashkina, V. A. (2015). *Obshchestvenno-Zhilye Kompleksy S Integrirovannoi Delovoi Sostavlyayushchei [Public and Residential Complexes with an Integrated Business Component]* [Abstract of PhD Dissertation]. Moscow Institute of Architecture (State Academy), Moscow [in Russian].
- Orel, M. (2015). Working in Co-working Spaces: The Social and Economic Engagement of European Youth. In *Perspectives on Youth, Vol. 2: Connections and Disconnection* (pp. 133-139). Council of Europe.

- Sanborn, B. E. (2015). *Building Community through Coworking: a Case Study of Spatial Factors Affecting Member Satisfaction with Coworkspaces and Collaborative Activity* [Master's Thesis]. Cornell University, Ithaca, NY.
- Sundsted, T., Jones, D., & Bacigalupo, T. (2009). *I'm Outta Here: How Coworking is Making the Office Obsolete*. NotanMBA Press.
- Weijs-Perrée, M. W., Koevering, J. van de, Appel-Meulenbroek, R. A., & Arentze, T. (2019). Analysing User Preferences for Co-working Space Characteristics. *Building Research & Information*, 47(5), 534-548. <https://doi.org/10.1080/09613218.2018.1463750>.

Стаття надійшла до редакції: 15.05.2021

ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРА КОВОРКІНГ-ЦЕНТРА

Приходько Ксенія Александровна
Аспірантка,
Київський національний університет
культури і мистецтв,
Київ, Україна

Цель статьи — выявить факторы, влияющие на разработку дизайна интерьера коворкинг-центра в контексте конструктивных характеристик рабочего пространства. Методология исследования. Применен аналитический метод и метод логико-теоретического анализа с целью обработки и обобщения научной литературы; метод структурно-функционального и системного анализа (для выявления особенностей рабочего пространства, факторов влияния и особенностей дизайна интерьера коворкинг-центра), метод теоретического обобщения. Научная новизна. Исследованы характеристики рабочего пространства в контексте специфики разработки дизайна интерьера коворкинг-центра; проанализирована связь дизайна рабочего пространства коворкинг-центра с новаторским подходом к работе и общению; обнаружено, что уровень развития технологий и изменение формата труда осуществляет непосредственное влияние на характер физического пространства рабочего места, его функции, порождая новаторские типологические формы; определены особенности сочетание неформальных и креативных пространств с функциональными пространствами в пределах типичного коворкинг-центра. Выводы. Уникальность физического пространства коворкинг-центра требует от дизайнеров фокусирование внимания на особенностях планирования интерьера с целью создания продуманного, приятного и эффективного пространства нового формата офисной среды открытой планировки с входной платой, где рабочие работают в соответствии с фундаментальными ценностями и этикой общения, что поспособствует устойчивому творческому процессу и максимизации потенциала. Выявлено, что важными элементами в процессе разработки дизайна интерьера коворкинг-центра являются такие факторы рабочего пространства, как открытость, территориальность, доступ к личным комнатам, гибкость, инклюзивность, доступность, ощущение психологической поддержки со стороны пространства и др. Констатировано, что продуманный дизайн интерьеров коворкинг-центров создает среду, которая вдохновляет на идеи и повышает производительность.

Ключевые слова: коворкинг-центр; коворкинг-пространство; дизайн; физическое пространство; интерьер

COWORKING CENTRE INTERIOR DESIGN

Kseniia Prykhodko
PhD student,
Kyiv National University of Culture and Arts,
Kyiv, Ukraine

The purpose of the article is to identify factors influencing the development of the interior design of a coworking centre in the context of the design characteristics of the workspace. Research methodology. The author of the article applies the analytical method, the method of logical and theoretical analysis to process and generalize scientific literature; the method of structural, functional, and system analysis to identify the features of the working space, factors of influence, and special features of the interior design of a coworking centre, and also the method of theoretical generalization. Scientific novelty. The working space characteristics in the context of the development of the interior design of a coworking centre are studied; the connection of the working space design of a coworking centre with an innovative approach to work and communication is analysed; it is revealed that the level of technology development and changes in the format of work have a direct impact on the nature of the physical space of the workplace, its functions, generating innovative typological forms; the features of combining informal and creative

spaces with functional spaces within a typical coworking centre are determined. Conclusions. The uniqueness of the physical space of the coworking centre requires the designers to focus on the features of interior planning in order to create a thoughtful, pleasant, and efficient space of a new format of an open-plan office environment with an entrance fee, where workers work in accordance with the fundamental values and communication ethics, which will contribute to a sustainable creative process and maximize potential. The article reveals that such working space characteristics as openness, territoriality, access to personal rooms, flexibility, inclusivity, accessibility, a sense of psychological support provided by the space, etc., are the important elements in the process of developing the interior design of a coworking centres. The article states that the carefully thought out interior design of coworking centres creates an environment that inspires ideas and increases productivity.

Keywords: coworking centre; coworking space; design; physical space; interior